

La lesivitat d'EL TEMPS

Fa una setmana el diari *Levante-EMV* feia públiques les dades de l'estudi "Índex exhaustiu de notícies referides i/o produïdes pel president", elaborat per encàrrec del departament de planificació de Presidència de la Generalitat i que fa un seguiment de les notícies referents a Eduardo Zaplana entre el 4 de juliol de 1995 i el 15 de febrer de 1996. Més enllà del fet que EL TEMPS hi apareix com a exemple de mitjà de comunicació equànime –el balanç entre informacions negatives i positives és zero (en trobareu més informació en pàgines interiors)–, hi ha una lectura política de les conclusions. I sobretot, les que corresponen a l'encert o desencert amb què Genoveva Reig, directora general de Mitjans de Comunicació –càrrec que depèn directament de Presidència–, ha portat a terme la seua funció.

Si tenim en compte que la conclusió és que la imatge emesa –i reflectida pels mitjans– pel president és que "està més preocupat pel poder i la política que per la resta de qüestions que afecten el ciutadà", s'ha de dir que, o bé Zaplana li ho ha posat molt difícil a la seua directora general de Mitjans o bé aquest departament ha fracassat quant a la "projecció d'imatge del president tant en els aspectes que afecten els valors personals com en els temes al·lusius a la seua gestió". Almenys això és el que recomana l'estudi pel que fa a la revisió dels criteris de la projecció de la seua imatge.

Però si la seua tasca de corretja de transmissió entre Zaplana i la societat valenciana, passant obligatòriament pels mitjans de comunicació social, ha estat fallida, també és cert que en una part de la tasca política tampoc no ha estat del tot encertada. Si tenim en compte que des que Zaplana és president EL TEMPS ha estat obviat en qualsevol recepció oficial a mitjans de comunicació (Nadal, Nou d'Octubre...), que depenen directament de la Direcció General de Mitjans, i que des d'aquest departament s'ha refusat qualsevol entre-

vista en privat amb la direcció de la revista i s'ha donat ordre als serveis de premsa de les conselleries que a EL TEMPS, ni aigua (sota amenaça), l'equanimitat de la revista és un èxit professional.

Per tant, Reig ha fracassat en l'objectiu de fer arribar Zaplana al poble –fracàs de què Zaplana ha de corresponsabilitzar-se–, però ha fracassat també en la seua missió de persecució política d'EL TEMPS, amb qui ha perdut el pols de la professionalitat.

I com que l'estudi ressaltava també la manca de referències personals positives del president, aquí va una aportació per al pròxim estudi: Zaplana és un home constant i tenaç en els seus objectius. Ho demostra el fet que lluny de rendir-se davant la legalitat, el president ha fet un salt qualitatiu en el seu enfrontament parti-

cular amb aquest mitjà i vol declarar la subvenció aprovada l'any 1995 a la revista "lesiva per a l'interès públic" (vegeu EL TEMPS, núm. 658).

I una altra aportació humana per a un proper estudi: Zaplana és un home de paraula. Vegem-ho a *Eduardo Zaplana. Un liberal para el cambio en la Comunidad Valenciana*, de Rafa Marí (Ediciones B. Grupo Zeta): "A Catalunya, i amb diners públics, estan intentant guanyar zones d'influència a la Comunitat Valenciana. Això em sembla molt malament. [...] Amb els catalans s'ha de parlar a fons sobre la conjuntura econòmica i les vies de comunicació mútues. Però el que no es pot permetre, com dic, és que pretenguin influir, a través de diverses plataformes en el que ha de ser el futur de la Comunitat Valenciana, [...] on s'edita una revista que en el seu últim número portava sis pàgines de publicitat de la Generalitat de Catalunya. En el mateix número es publicaven nombrosos atacs contra la meua persona i contra el PP. Per què? Molt senzill. Perquè Pujol prefereix entendre's amb un govern socialista que no li plantege problemes. Pujol va a Madrid amb determinats problemes i Felipe González li'ls resol de seguida. Així de clar". ■

"La directora general de Mitjans de la Generalitat valenciana ha fracassat en l'objectiu de fer arribar Zaplana al poble, però també en la seua missió de persecució política d'EL TEMPS, amb qui ha perdut el pols de la professionalitat."